

Sygn. akt IV U 504/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016r. w S.

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 maja 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 504/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 marca 2016r. wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie zgadza się z oceną swojego stanu zdrowia dokonaną przez komisję lekarską ZUS. Podniósł, że stan jego zdrowia pogarsza się, gdyż zapomina, traci pamięć i z dnia na dzień czuje się coraz gorzej (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 17 maja 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. K. do 31 grudnia 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 29 lipca 2014r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 grudnia 2014r. k.34 akt rentowych - tom

za wnioskiem ubezpieczonego z 8 sierpnia 2012r.). W dniu 13 marca 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.47 w/w akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 kwietnia 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 28 kwietnia 2015r. k.50 akt rentowych). Ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, przez co stało się ono podstawą wydania przez organ rentowy decyzji z 15 maja 2015r. o odmowie ubezpieczonemu prawa do renty (decyzja z 15 maja 2015r. k.51 akt rentowych). Odwołanie od powyższej decyzji wniesione przez ubezpieczonego do tut. Sądu podlegało odrzuceniu w trybie art.477⁹§3¹ kpc (odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach z 20 listopada 2015r. o odrzuceniu odwołania w sprawie IV U 711/15 k.62 akt rentowych).

W dniu 7 marca 2016r. wpłynął do organu rentowego kolejny wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.67 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11 kwietnia 2016r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 11 kwietnia 2016r. k.70 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 maja 2016r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.30 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 maja 2016r. k.73 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 24 maja 2016r. k.74 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 39 lat i wykształcenie zawodowe – mechanik maszyn rolniczych (kwestionariusz kwalifikacji zawodowych k.21 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Poza okresem nauki zawodu trwającej od 5 sierpnia 1994r. do 4 września 1997r. ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie (świadczenie pracy z 12 marca 1999r. k.10 akt rentowych za pierwszym wnioskiem rentowym z 11 czerwca 2012r.). Następnie ubezpieczony wykonywał różnego rodzaju pracę. W okresie od 16 czerwca 1999r. do 15 września 1999r. pracował na stanowisku pracownika ochrony w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. (świadczenie pracy z 15 września 1999r. k.13 w/w akt rentowych za pierwszym wnioskiem rentowym z 11 czerwca 2012r.). W okresie od 15 listopada 1999r. do 31 marca 2004r. oraz od 1 czerwca 2004r. do 8 kwietnia 2006r. był zatrudniony jako pracownik ochrony mienia, w pierwszym z wymienionych okresów w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W., a następnie w firmie (...) Sp. z o.o. w W. (świadczenie pracy z 7 kwietnia 2006r. oraz umowy o pracę z 13 listopada 1999r., 31 stycznia 2000r. i 27 kwietnia 2000r. k.2-4 akt rentowych – tom za wnioskiem ubezpieczonego z 8 sierpnia 2012r., a także poświadczenie okresów ubezpieczenia w w/w spółkach przez ZUS I Oddział w W. k.10-11 w/w akt rentowych). Następnie w okresie od 14 maja 2007r. do 11 października 2007r. i od 12 listopada 2007r. do 12 marca 2008r. ubezpieczony pracował na stanowisku operatora pras-zgrzewcza w firmie (...) Sp. z o.o. w S. zajmującej się produkcją części do samochodów osobowych (świadczenie pracy z 11 października 2007r. i poświadczenie okresów ubezpieczenia w w/w spółce k.17 i 19 akt rentowych za pierwszym wnioskiem rentowym z 11 czerwca 2012r.). W dalszej kolejności – od 5 maja 2008r. do 17 czerwca 2008r. ubezpieczony był zatrudniony w firmie (...) w K. Ż. koło S. na stanowisku ślusarza (świadczenie pracy z 17 czerwca 2008r. k.21 akt rentowych za pierwszym wnioskiem rentowym z 11 czerwca 2012r.). Wreszcie w okresie od 20 lipca 2010r. do 30 września 2010r. był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w Ł. na stanowisku operatora wykończenia i montażu słupów do przesyłu energii elektrycznej (świadczenie pracy z 30 września 2010r. k.6 akt rentowych – tom za wnioskiem ubezpieczonego z 8 sierpnia 2012r.).

We wrześniu 2010r. ubezpieczony uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, w którym doznał urazu głowy i kręgosłupa lędźwiowego w postaci złamania kompresyjnego trzonu kręgu L5 bez kompresji struktur nerwowych. Badanie TK głowy nie wykazało zmian pourazowych. Aktualnie badanie neurologiczne nie wykazuje u ubezpieczonego objawów ogniskowego uszkodzenia (...), a badanie części obwodowej układu nerwowego nie wykazuje aktywnych objawów korzeniowych. Również diagnostyka neurologiczna nie wykazuje obecności zmian pourazowych w strukturach części centralnej i obwodowej układu nerwowego. Przeżyty przez ubezpieczonego uraz kręgosłupa

łędźwiowego nie daje aktualnie objawów niewydolności czynnościowo-ruchowej narządu osiowego. Ubezpieczony ma zachowaną pełną sprawność ruchową i czynnościową kończyn górnych i dolnych oraz kręgosłupa. Opisany stan neurologiczny i stan narządu ruchu nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym co najmniej częściową niezdolność do pracy. W następstwie w/w wypadku komunikacyjnego ubezpieczony doznał również urazu oka prawego, w wyniku którego doszło do wylewu krwi do ciała szklistego tego oka. Uraz ten i jego następstwa w postaci zaćmy pourazowej był leczony operacyjnie poprzez usunięcie zaćmy pourazowej z oka prawego z wszczepem soczewki w 2013r., a następnie poprzez zabieg kapsulotomii (...) oka prawego w 2015r. Następstwem przebytego urazu oka prawego jest dużego stopnia upośledzenie widzenia tym okiem – obniżenie widzenia do 0,2. Badanie okulistyczne wykazuje bardzo dobrą ostrość wzroku ubezpieczonego w zakresie oka lewego do dali i bliży w okularach. Ubezpieczony używa okularów do dali. Jest całkowicie zaadaptowany do widzenia praktycznie jednoocznego. Opisany stan narządu wzroku ubezpieczonego nie powoduje u niego niezdolności do pracy, konieczna jest natomiast okresowa kontrola okulistyczna. Wszystkie opisane schorzenia rozpatrywane łącznie, jak i osobno nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy (opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii i okulistyki k.14-18 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. K. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu neurologii, ortopedii oraz okulistyki dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. Niewątpliwie biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie narządu ruchu oraz narządu wzroku będące następstwem przebytego przez ubezpieczonego wypadku komunikacyjnego we wrześniu 2010r., ale jak stwierdzili schorzenia te, w aktualnym stanie ich zaawansowania, nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym co najmniej częściową niezdolność do pracy. Z opinii biegłych wynika, że przebyty uraz kręgosłupa łędźwiowego w postaci złamania kompresyjnego trzonu kręgu L5 nie pozostawił u ubezpieczonego istotnych następstw i nie upośledza stanu narządu ruchu ubezpieczonego. Z kolei uraz oka prawego pozostawił u ubezpieczonego trwałe następstwo w postaci dużego stopnia upośledzenia widzenia oka prawego, ale – jak wynika z opinii biegłych, w tym biegłego okulisty - z uwagi na bardzo dobrą ostrość wzroku oka lewego do dali i bliży w okularach oraz całkowitą adaptację ubezpieczonego do widzenia, również stan narządu wzroku nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydali ją specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego po analizie dokumentacji medycznej i badaniu ubezpieczonego. Odnosząc się do przedstawionych wyżej kwalifikacji ubezpieczonego wskazać należy, że w świetle tych ustaleń nie można uznać, aby ubezpieczony posiadał ściśle kwalifikacje ukierunkowujące go do wykonywania określonego rodzaju pracy. Poza okresem nauki zawodu ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie mechanika maszyn rolniczych i w dotychczasowym przebiegu aktywności zawodowej wykonywał różne prace, w tym najdłużej, bo przez około 6,5 roku, wykonywał pracę

na stanowisku pracownika ochrony, a poza tym krótkotrwale (okresy liczone w miesiącach) pracował na stanowisku ślusarza, operatora prasy-zgrzewarki oraz operatora wykończenia i montażu słupów. W świetle powyższe stwierdzić należy, że ustalenie przez biegłych, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy jest prawidłowe. Schorzenie narządu wzroku ubezpieczonego i stwierdzona u niego praktyczna jednoocność stanowi przeciwwskazanie do obsługi maszyn w ruchu, niemniej w świetle powyższych ustaleń nie można uznać, aby kwalifikacje ubezpieczonego ukierunkowały go do wykonywania pracy polegającej zasadniczo na obsłudze maszyn w ruchu.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.